BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-711-11/26
Бања Лука, 2.7.2026. године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука у вијећу састављеном од чланова, Драгана Билића, као предсједника вијећа, Радомира Пашића и Наташе Голић као чланова вијећа, рјешавајући по жалби понуђача "КМЦ" д.о.о. Бањалука, кога заступа Бошко Диљевић, адвокат из Бањалуке, без броја од 25.4.2026. године, изјављеној на Одлуку о избору најповољнијег понуђача за ЛОТ 2, број 01-1516-13/26 од 15.4.2026. године, уговорног органа ЈУ „Службени гласник Републике Српске", Бањалука, у отвореном поступку јавне набавке робе „Набавка тонера за дигиталне продукционе машине", на основу члана 111. ст. (1) тачка ц) и ст. (10) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ", бр. 39/14, 59/22 и 50/24), на сједници вијећа, одржаној дана 2.7.2026. године, донијела је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се одбија као неоснована.
2. Одбија се захтјев за повратак уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка.
3. Одбија се захтјев жалиоца за надокнаду трошкова састава жалбе по пуномоћнику.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 16.3.2026. године уговорни орган ЈУ „Службени гласник Републике Српске", Бањалука (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је Обавјештење о набавци, број: 912-1-1-89-3-21/26 у отвореном поступку јавне набавке робе „Набавка тонера за дигиталне продукционе машине".

Након проведеног поступка јавне набавке уговорни орган је донио Одлуку о избору најповољнијег понуђача, број 01-1516-13/26 од 15.4.2026. године, против које је у дијелу за ЛОТ 2 понуђач "КМЦ" д.о.о. Бањалука (у даљем тексту: жалилац), кога заступа Бошко Диљевић, адвокат из Бањалуке, изјавио жалбу без броја од 25.4.2026. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним

набавкама жалбу заједно са изајашњењем прослиједило Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука.

Жалилац у жалби наводи сљедеће:

- Да изабрани понуђач није поступио у складу са тачком 3.2.2. Тендерске документације којом је, у сврху доказивања економске и финансијске способности у смислу члана 47. Закона о јавним набавкама, прописано да су сви понуђачи дужни доставити попуњену, потписану и овјерену изјаву (Анекс 7), која не може бити старија од 15 дана од дана предаје понуде. Жалилац наводи да изабрани понуђач није попунио датум давања изјаве из члана 47. Закона, због чега није могуће утврдити да ли је предметна изјава дата у року прописаном Тендерском документацијом. Према ставу жалиоца, недостатак датума онемогућава утврђивање испуњености услова да изјава није старија од 15 дана од дана предаје понуде. Даље истиче да исти недостатак постоји и код изјава из чланова 45. и 52. Закона, јер ни на тим изјавама није уписан датум њиховог давања, иако је Тендерском документацијом захтијевано да изјаве буду у потпуности попуњене. Поред наведеног, жалилац указује да је у изјави из члана 47. Закона, у рубрици предвиђеној за број личне карте даваоца изјаве, једна цифра прецртана, а исправка није потврђена потписом и датумом, супротно тачки 4.2. Тендерске документације, којом је прописано да све исправке у понуди морају бити видљиве и потврђене потписом понуђача уз навођење датума исправке. Сматра да наведени недостаци понуду изабраног понуђача чине неправилном и неприхватљивом.

- Да изабрани понуђач није доказао испуњеност услова економске и финансијске способности прописаног тачком 3.2.2. Тендерске документације. Наводи да је Тендерском документацијом прописано да су понуђачи дужни доставити доказ да је главни трансакциони рачун активан, те да се доказом сматра документ који издаје банка или друга надлежна институција, а којим се доказује да је главни трансакциони банкарски рачун понуђача активан у посљедња три мјесеца. Према наводима жалиоца, изабрани понуђач је доставио потврду банке у којој је наведено да је главни трансакциони рачун активан у моменту издавања потврде, али нигдје није наведено да је исти био активан у посљедња три мјесеца. С обзиром на то да достављена потврда, према ставу жалиоца, не садржи податак који је Тендерском документацијом изричито захтијеван, сматра да изабрани понуђач није доказао испуњеност предметног квалификационог услова.

- Да је изабрани понуђач поступио супротно тачки 4.9. Тендерске документације – *Језик и писмо понуде*, којом је прописано да се понуда доставља на једном од службених језика у Босни и Херцеговини, на латиничном или ћириличном писму, те да сва остала документација уз понуду мора бити на једном од службених језика у Босни и Херцеговини. Наведеном тачком је прописано да дио пратеће документације (каталози, брошуре и сл.) може бити достављен на другом језику, али да се у том случају обавезно прилаже и превод на један од службених језика у Босни и Херцеговини. Жалилац

наводи да је изабрани понуђач доставио безбједносно-технички лист (Safety Data Sheet) на енглеском језику, без превода на један од службених језика у Босни и Херцеговини, чиме је, према његовом мишљењу, поступио супротно изричитом захтјеву Тендерске документације, због чега понуда није могла бити оцијењена као прихватљива.

- Да изабрани понуђач није доказао да понуђени тонер испуњава све техничке карактеристике прописане Тендерском документацијом. Наводи да је тачком 3.2.3. Тендерске документације – *Техничка и професионална способност* прописано да су понуђачи обавезни доставити техничку спецификацију понуђених тонера за Лот 2, у складу са описом из тачке 2.1. Тендерске документације. Истиче да је тачком 2.1. Тендерске документације прописано да предмет набавке чини 90 комада тонера за Konica Minolta AccurioPress 6120 – тип TN017 EU или еквивалент, црни тонер нето тежине 2.100 g, који треба да омогући висококвалитетан испис текста и фотографија (резолуција 1200×4800 dpi), односно минимално 105.000 A4 страница са 5% покривености по боји. Жалилац наводи да је изабрани понуђач у достављеној техничкој спецификацији, сачињеној на пословном меморандуму, пропустио да наведе да понуђени тонер омогућава висококвалитетан испис текста и фотографија резолуције 1200×4800 dpi, иако је наведена карактеристика изричито захтијевана Тендерском документацијом. Даље истиче да је изабрани понуђач навео да понуђени тонер има капацитет од 105.000 отисака, али није навео да се ради о 105.000 A4 страница, због чега се, имајући у виду да предметни уређај подржава више различитих формата папира, не може са сигурношћу утврдити да ли понуђени тонер испуњава захтијевани капацитет исписа прописан Тендерском документацијом.

- Да је уговорни орган поступио супротно члану 71. Закона о јавним набавкама БиХ, којим је прописано да је уговорни орган дужан да истовремено, а најкасније у року од седам дана од дана доношења одлуке, писмено обавијести кандидате, односно понуђаче који су благовремено поднијели захтјеве или понуде о одлукама донесеним у поступку јавне набавке. Жалилац наводи да је у конкретном случају Одлука о избору најповољнијег понуђача, заједно са записником о оцјени понуда, достављена искључиво путем електронске поште, те да такво поступање не представља уредно писмено обавјештавање у смислу Закона о јавним набавкама. Према мишљењу жалиоца, наведено представља повреду Закона као *lex specialis* прописа којим се уређују поступци јавних набавки, због чега је жалилац доведен у неравноправан положај и ускраћен за законито остваривање својих права у поступку.

Жалилац предлаже да се предметна жалба усвоји, те да се поништи оспорена одлука, понуда понуђача "БИРОТОН"д.о.о. Лакташи оцјени као неприхватљива, све из разлога наведених у жалби, те да уговорни орган настави поступак у складу са Законом о јавним набавкама, подтаконским актима и предметном тендерском документацијом. Жалилац захтјева надокнаду трошкова састава жалбе по пуномоћнику у износу од 987,19 КМ и повраћај накнаде уплаћене у износу од 750,00 КМ за вођење жалбеног поступка.

Актом број: 01-1516-22/26 од 28.4.2026. године , у складу са одредбом члана 100. Закона о јавним набавкама, доставио Канцеларији за разматрање жалби Босне и Херцеговине – филијала Бања Лука, изјашњење на наводе жалбе, заједно са цјелокупном документацијом која се односи на предметни поступак јавне набавке. У наведеном акту констатовано је да је предметна жалба благовремена, допуштена, те да је изјављена од овлашћеног лица и лица са активном легитимацијом, али да се, по оцјени уговорног органа, иста у цијелости сматра неоснованом.

У складу са чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама, жалилац је актом овог органа број ЈН2-02-07-1-711-3/26 обавијештен о изјашњењу уговорног органа, те му је омогућено да се о истом изјасни. Увидом у спис предмета утврђено је да је жалилац доставио одговор на изјашњење уговорног органа.

У складу са чланом 94. став (2) Закона о јавним набавкама, изабрани понуђач је актом овог органа број ЈН2-02-07-1-711-4/26 обавијештен о изјављеној жалби, те му је омогућено да се изјасни о истој. Увидом у спис предмета утврђено је да је изабрани понуђач доставио одговор на жалбу.

Увидом у стање списа предмета утврђено је да уговорни орган није доставио комплетну релевантну документацију, која је неопходна за одлучивање у. овом поступку, па је актом број: ЈН2-02-07-1-711-6/26, затражена допуна списа предмета. Након што је уговорни орган доставио тражено дана 23.6.2026. године, овај орган је наставио поступак правне заштите.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена, изјављена од стране овлаштеног лица и од лица које има активну легитимацију, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама (у даљем тексту: ЗЈН).

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) ЗЈН.

Жалба је неоснована.

Овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је жалба неоснована.

Жалилац у **првом жалбеном наводу** оспорава правилност понуде изабраног понуђача, истичући да исти није поступио у складу са тачком 3.2.2. Тендерске документације којом је, у сврху доказивања економске и финансијске способности у смислу члана 47. Закона о јавним набавкама, прописано да су сви понуђачи дужни доставити попуњену,

потписану и овјерену изјаву (Анекс 7), која не може бити старија од 15 дана од дана предаје понуде. Жалилац наводи да изабрани понуђач није попунио датум давања изјаве из члана 47. Закона, због чега није могуће утврдити да ли је предметна изјава дата у року прописаном Тендерском документацијом. Према ставу жалиоца, недостатак датума онемогућава утврђивање испуњености услова да изјава није старија од 15 дана од дана предаје понуде. Даље истиче да исти недостатак постоји и код изјава из чланова 45. и 52. Закона, јер ни на тим изјавама није уписан датум њиховог давања, иако је Тендерском документацијом захтијевано да изјаве буду у потпуности попуњене. Поред наведеног, жалилац указује да је у изјави из члана 47. Закона, у рубрици предвиђеној за број личне карте даваоца изјаве, једна цифра прецртана, а исправка није потврђена потписом и датумом, супротно тачки 4.2. Тендерске документације, којом је прописано да све исправке у понуди морају бити видљиве и потврђене потписом понуђача уз навођење датума исправке. Сматра да наведени недостаци понуду изабраног понуђача чине неправилном и неприхватљивом.

Уговорни орган оспорава основаност овог жалбеног навода. Наводи да је увидом у понуду изабраног понуђача утврђено да је изјава из члана 47. Закона достављена, потписана и овјерена, те да суштински испуњава захтјеве Тендерске документације. Истиче да жалилац није доказао да је предметна изјава неваљана, неистинита или старија од 15 дана, већ се искључиво позива на формални недостатак који сам по себи не представља разлог за искључење понуде. У погледу изјава из чланова 45. и 52. Закона, уговорни орган истиче да су исте достављене, потписане и овјерене код надлежног органа, те да не постоји било какав суштински недостатак који би довео у питање њихову правну ваљаност. Формалистичко тумачење начина попуњавања изјава, без постојања материјалне неправилности, не може бити основ за елиминацију понуде. У односу на исправку у броју личне карте, уговорни орган истиче да наведена исправка није утицала на садржај документа, нити је довела до неистинитости или правне несигурности, због чега ни ова околност не представља разлог за одбацивање понуде.

Изабрани понуђач истиче да је поступио у потпуности у складу са захтјевима Тендерске документације, достављајући изјаву из члана 47. Закона, биланс успјеха и доказ о активном трансакционом рачуну. Наводи да је изјава из члана 47. Закона сачињена искључиво за предметни поступак јавне набавке, што је видљиво из њене садржине. Иако је пропуштено да се упише датум њеног давања, неспорно је да је иста дата приликом припреме понуде за овај поступак. Поред тога, жалилац није ни на који начин доказао, нити учинио вјероватним, да је предметна изјава старија од 15 дана. У погледу изјава из чланова 45. и 52. Закона, изабрани понуђач истиче да су исте правно ваљане, а да је све евентуално изостављене податке могуће утврдити из осталих докумената садржаних у понуди, због чега евентуални пропусти могу представљати искључиво мање формалне недостатке који не утичу на ваљаност понуде. У односу на навод о неправилно извршеној исправци, изабрани понуђач наводи да се ради о прецртавању једне цифре у броју личне карте, које је потпуно ирелевантно, јер је исправан број личне карте овлашћеног лица јасно видљив из актуелног извода из судског регистра достављеног у понуди.

Увидом у понуду изабраног понуђача утврђено је да су достављене изјаве из чланова 45, 47. и 52. Закона о јавним набавкама, те да су све потписане од стране овлашћеног лица понуђача. Даље је утврђено да су изјаве из чланова 45. и 52. Закона овјерене код надлежног органа, при чему датум овјере није старији од 15 дана од дана предаје понуде. Наведена околност несумњиво потврђује да су предметне изјаве сачињене у временском периоду који одговара захтјевима Тендерске документације, будући да изјава не може бити овјерена прије него што је потписана и сачињена. У погледу изјаве из члана 47. Закона, овај орган је утврдио да на истој није уписан датум њеног давања. Међутим, истовремено је утврђено да је иста потписана и овјерена од стране понуђача, да је сачињена за потребе овог конкретног поступка јавне набавке и да је достављена као саставни дио понуде, заједно са осталим изјавама које су овјерене у року прописаном Тендерском документацијом. Имајући у виду да све наведене изјаве представљају јединствену документацију припремљену за исти поступак јавне набавке, овај орган налази да сама чињеница да на изјави из члана 47. није уписан датум не доводи у сумњу њену благовременост. При томе, жалилац није доставио ниједан доказ којим би поткријепио своје тврдње да је изјава из члана 47. Закона сачињена прије рока прописаног Тендерском документацијом, нити је учинио вјероватним да предметна изјава не испуњава услов временске ваљаности. Жалбени навод заснива се искључиво на формалном недостатку, без постојања било каквог доказа да тај недостатак има за посљедицу неиспуњеност квалификационог услова. Овај орган је даље цијено навод жалиоца да исправка једне цифре у броју личне карте није потврђена у складу са тачком 4.2. Тендерске документације. Увидом у предметну изјаву утврђено је да је једна цифра подебљана. Истовремено је утврђено да је исправан број личне карте овлашћеног лица јасно и недвосмислено видљив из Актуелног извода из судског регистра, који је саставни дио понуде, тако да није постојала никаква дилема у погледу идентитета лица које је дало предметну изјаву. Овај орган цијени да се у конкретном случају ради о формалним недостацима који не доводе у питање испуњеност квалификационих услова, нити мијењају суштину достављених доказа. Подебљане једне цифре у броју личне карте није утицала на садржај изјаве, нити на њену аутентичност или правно дејство, будући да је исправан податак неспорно утврдив из другог документа који је саставни дио понуде. Слиједом свега наведеног, овај жалбени навод се цијени **неоснованим**.

Жалилац у **другом жалбеном наводу** истиче да изабрани понуђач није доказао испуњеност услова економске и финансијске способности прописаног тачком 3.2.2. Тендерске документације. Наводи да је Тендерском документацијом прописано да су понуђачи дужни доставити доказ да је главни трансакциони рачун активан, те да се доказом сматра документ који издаје банка или друга надлежна институција, а којим се доказује да је главни трансакциони банкарски рачун понуђача активан у посљедња три мјесеца. Према наводима жалиоца, изабрани понуђач је доставио потврду банке у којој је наведено да је главни трансакциони рачун активан у моменту издавања потврде, али нигдје није наведено да је исти био активан у посљедња три мјесеца. С обзиром на то да достављена потврда, према ставу жалиоца, не садржи податак који је Тендерском

документацијом изричито захтијеван, сматра да изабрани понуђач није доказао испуњеност предметног квалификационог услова.

Уговорни орган оспорава основаност жалбеног навода, истичући да је изабрани понуђач доставио потврду банке о главном трансакционом рачуну, као и биланс успјеха којим је доказано стварно пословање понуђача. Наводи да је сврха предметног услова доказивање постојања активног, функционалног и пословно способног главног трансакционог рачуна, што је у конкретном случају документовано. Према ставу уговорног органа, жалилац заснива свој навод искључиво на формалистичком тумачењу достављене потврде банке, при чему није понудио ниједан доказ да главни трансакциони рачун изабраног понуђача није био активан или да исти није испуњавао услов прописан Тендерском документацијом.

Изабрани понуђач истиче да је у потпуности испунио услове прописане тачком 3.2.2. Тендерске документације, те да је доставио сва три захтијевана доказа, и то: изјаву из члана 47. Закона, биланс успјеха за претходну пословну годину и потврду АТОС банке о главном трансакционом рачуну. Наводи да је достављеном потврдом неспорно доказано да је главни трансакциони рачун активан, те да је понуда у цјелини доказала испуњеност услова економске и финансијске способности. Даље истиче да поступак јавне набавке, иако формалан, не смије довести до елиминације квалификованог понуђача због евентуалних мањих формалних недостатака који не утичу на суштину достављених доказа. Позива се на праксу Суда Босне и Херцеговине према којој понуду неправилном чини недостављање захтијеваног документа, а не евентуални пропуст унутар достављеног документа.

Овај орган је жалбени навод испитао примјеном члана 47. Закона о јавним набавкама, којим је прописано доказивање економске и финансијске способности, као и одредаба тачке 3.2.2. Тендерске документације којима су прописани услови и докази које су понуђачи били дужни доставити.

Приликом оцјене основаности навода овај орган је имао у виду сопствену праксу и праксу Суда Босне и Херцеговине, према којој се приликом оцјене понуде полази од стварног садржаја достављених доказа и њихове способности да потврде испуњеност квалификационих услова, а не искључиво од дословног понављања формулације из Тендерске документације. Истовремено, од понуђача се не могу захтијевати докази или садржај доказа који нису изричито прописани Тендерском документацијом.

Увидом у Тендерску документацију Комисија је утврдила да је тачком 3.2.2. прописано да су понуђачи, поред изјаве из члана 47. Закона, били дужни доставити биланс успјеха за претходну финансијску годину из којег је видљиво да су пословали позитивно, као и доказ да је главни трансакциони рачун понуђача активан. Даље је прописано да се доказом сматра документ који издаје банка или друга надлежна институција, а којим се доказује испуњеност наведеног услова да је главни трансакциони банкарски рачун понуђача активан у посљедња три мјесеца.

Увидом у понуду изабраног понуђача овај орган је утврдио да је исти доставио потврду АТОС банке, издату дана 26.03.2026. године, у којој је наведено да на дан 25.03.2026. године главни трансакциони рачун клијента није био блокиран, односно да по истом није било евидентираних налога за принудну наплату, те да је рачун активан у моменту издавања потврде. Такође је утврђено да је изабрани понуђач доставио биланс успјеха за претходну пословну годину, из којег је видљиво да је пословао позитивно, као и изјаву из члана 47. Закона, односно сву документацију прописану тачком 3.2.2. Тендерске документације.

Овај орган је цијенио навод жалиоца да потврда банке не садржи изричиту формулацију да је главни трансакциони рачун био активан током посљедња три мјесеца. Међутим, овај орган налази да наведена околност сама по себи није довољна за закључак да изабрани понуђач није испунио предметни квалификациони услов. Наиме, банка је потврдила статус главног трансакционог рачуна понуђача, навела да исти није био блокиран, да по њему није било евидентираних налога за принудну наплату, те да је активан у моменту издавања потврде. Истовремено, Тендерском документацијом није прописан образац потврде, нити је одређено да банка мора користити дословно исту терминологију која је наведена у Тендерској документацији. Овај орган даље констатује да жалилац није доставио ниједан доказ којим би поткријепио своју тврдњу да главни трансакциони рачун изабраног понуђача није био активан у релевантном периоду, већ свој навод заснива искључиво на чињеници да банка није употребила идентичну формулацију као у Тендерској документацији.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, овај орган налази да је изабрани понуђач доставио све доказе прописане тачком 3.2.2. Тендерске документације, укључујући и потврду банке као доказ о статусу главног трансакционог рачуна. Овај орган посебно указује да се приликом оцјене испуњености квалификационих услова мора полазити од стварног садржаја достављених доказа, а не искључиво од тога да ли је њихова формулација дословно идентична тексту Тендерске документације. Како Тендерском документацијом није био прописан образац нити обавезан текст потврде банке, није основано закључити да достављени доказ није прихватљив само зато што банка није употребила исту терминологију.

Према устаљеној пракси овог органа и Суда Босне и Херцеговине, недостаци у формулацији достављеног документа не могу се сами по себи сматрати доказом да квалификациони услов није испуњен. Одлучујуће је да ли из цјелокупне документације произлази испуњеност постављеног услова, при чему се понуда не може прогласити неприхватљивом искључиво због формалистичког тумачења достављеног доказа.

У конкретном случају, достављена потврда банке потврђује да је главни трансакциони рачун изабраног понуђача активан, да није био блокиран и да по њему није било евидентираних налога за принудну наплату, док жалилац није понудио ниједан доказ који би указивао на супротно. Стога сама чињеница да потврда не садржи дословну формулацију „активан у посљедња три мјесеца“ није довољна да доведе у питање

испуњеност предметног квалификационог услова. Слиједом наведеног, овај орган је жалбени навод оцијенио као **неоснован**.

Жалилац у **трећем жалбеном наводу** истиче да је, изабрани понуђач поступио супротно тачки 4.9. Тендерске документације – *Језик и писмо понуде*, којом је прописано да се понуда доставља на једном од службених језика у Босни и Херцеговини, на латиничном или ћириличном писму, те да сва остала документација уз понуду мора бити на једном од службених језика у Босни и Херцеговини. Наведеном тачком је прописано да дио пратеће документације (каталози, брошуре и сл.) може бити достављен на другом језику, али да се у том случају обавезно прилаже и превод на један од службених језика у Босни и Херцеговини. Жалилац наводи да је изабрани понуђач доставио безбједносно-технички лист (Safety Data Sheet) на енглеском језику, без превода на један од службених језика у Босни и Херцеговини, чиме је, према његовом мишљењу, поступио супротно изричитом захтјеву Тендерске документације, због чега понуда није могла бити оцијењена као прихватљива.

Уговорни орган наводи да безбједносно-технички лист није представљао доказ који је Тендерском документацијом био прописан као обавезан ради доказивања техничке и професионалне способности понуђача. Истиче да је тачком 3.2.3. Тендерске документације као доказ техничке и професионалне способности за Лот 2 било прописано достављање техничке спецификације понуђених тонера, потписане и овјерене од стране понуђача, те да је изабрани понуђач наведени доказ уредно доставио. Према наводима уговорног органа, безбједносно-технички лист представља додатну документацију која није била основ за оцјену испуњености техничких услова, због чега евентуални недостатак превода није могао утицати на правилност и прихватљивост понуде.

Изабрани понуђач истиче да су трећи и четврти жалбени навод у потпуности неосновани. Наводи да безбједносно-технички лист није био захтијеван Тендерском документацијом, већ је достављен као додатна документација уз понуду. Истиче да је у складу са тачком 3.2.3. Тендерске документације доставио техничку спецификацију понуђених тонера, потписану и овјерену од стране понуђача, чиме је у потпуности доказао испуњеност услова техничке и професионалне способности. Даље наводи да се и из безбједносно-техничког листа, иако је сачињен на енглеском језику, могу утврдити основне карактеристике понуђеног тонера, али да наведени документ није био од значаја за оцјену понуде, будући да је техничка способност доказана документом који је Тендерском документацијом био прописан као обавезан.

Увидом у тачку 3.2.3. Тендерске документације утврђено је да је за Лот 2, у сврху доказивања техничке и професионалне способности, од понуђача било захтијевано достављање **техничке спецификације понуђених тонера, потписане и овјерене од стране понуђача**.

Даљим увидом у понуду изабраног понуђача утврђено је да је исти доставио техничку спецификацију понуђених тонера, потписану и овјерену од стране овлашћеног лица, чиме је испунио захтјев прописан Тендерском документацијом. Овај орган је такође утврдио да је изабрани понуђач, поред документације која је била прописана Тендерском документацијом, добровољно доставио и безбједносно-технички лист на енглеском језику, без превода на један од службених језика у Босни и Херцеговини.

Овај орган је цијенио и одредбу тачке 4.9. Тендерске документације која се односи на језик документације, али је утврдио да безбједносно-технички лист није представљао документ којим се доказивала испуњеност техничке и професионалне способности, нити је био прописан као обавезан доказ за оцјену понуде. Испуњеност техничких захтјева уговорни орган је цијенио на основу техничке спецификације понуђених тонера, која је достављена у складу са захтјевима Тендерске документације.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, овај орган налази да је овај жалбени навод неоснован. Наиме, Тендерском документацијом је као доказ техничке и професионалне способности за Лот 2 било прописано искључиво достављање **техничке спецификације понуђених тонера, потписане и овјерене од стране понуђача**, коју је изабрани понуђач уредно доставио. Безбједносно-технички лист није био прописан као обавезан доказ за оцјену испуњености техничких услова, већ представља додатну документацију коју је изабрани понуђач приложио уз понуду.

Овај орган цијени да се испуњеност квалификационих услова и техничких захтјева може цијенити искључиво на основу докумената које је уговорни орган Тендерском документацијом прописао као обавезне. Евентуални формални недостаци документације чије достављање није било прописано не могу представљати разлог за елиминацију понуде, јер не утичу на оцјену испуњености услова за учешће у поступку. Прихватање супротног становишта значило би да се понуда оцјењује на основу докумената чије достављање није било прописано Тендерском документацијом, што би било супротно начелима транспарентности, једнаког третмана понуђача и сразмјерности, као и устаљеној пракси Канцеларије за разматрање жалби и Суда Босне и Херцеговине, према којој се понуда не може прогласити неправилном због формалних недостатака документације која није прописана као обавезан доказ. Слиједом наведеног, овај орган је жалбени навод оцијенио као **неоснован**.

Жалилац у **четвртом жалбеном наводу** истиче да изабрани понуђач није доказао да понуђени тонер испуњава све техничке карактеристике прописане Тендерском документацијом. Наводи да је тачком 3.2.3. Тендерске документације – *Техничка и професионална способност* прописано да су понуђачи обавезни доставити техничку спецификацију понуђених тонера за Лот 2, у складу са описом из тачке 2.1. Тендерске документације. Истиче да је тачком 2.1. Тендерске документације прописано да предмет набавке чини **90 комада тонера за Konica Minolta AccurioPress 6120 – тип TN017 EU или еквивалент, црни тонер нето тежине 2.100 g, који треба да омогући висококвалитетан испис текста и фотографија (резолуција 1200×4800 dpi), односно**

минимално 105.000 А4 страница са 5% покривености по боци. Жалилац наводи да је изабрани понуђач у достављеној техничкој спецификацији, сачињеној на пословном меморандуму, пропустио да наведе да понуђени тонер омогућава висококвалитетан испис текста и фотографија резолуције 1200×4800 dpi, иако је наведена карактеристика изричито захтијевана Тендерском документацијом. Даље истиче да је изабрани понуђач навео да понуђени тонер има капацитет од 105.000 отисака, али није навео да се ради о **105.000 А4 страница**, због чега се, имајући у виду да предметни уређај подржава више различитих формата папира, не може са сигурношћу утврдити да ли понуђени тонер испуњава захтијевани капацитет исписа прописан Тендерском документацијом.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да је Тендерском документацијом за Лот 2 захтијеван тонер **TN017 EU или еквивалент** за уређај **Konica Minolta AccurioPress 6120**, те да је изабрани понуђач доставио техничку спецификацију за **оригинални ОЕМ тонер Konica Minolta TN017**, намијењен управо наведеном уређају. Истиче да је из достављене техничке спецификације видљиво да се ради о оригиналном ОЕМ производу, нето тежине 2.100 g, капацитета 105.000 страница, намијењеном за Konica Minolta AccurioPress 6120, чиме је доказана компатибилност и усклађеност са предметом набавке. Уговорни орган даље истиче да жалилац није доставио ниједан доказ којим би поткријепио тврдњу да понуђени оригинални ОЕМ тонер не испуњава техничке карактеристике прописане Тендерском документацијом, већ своје наводе заснива искључиво на чињеници да појединн технички параметри нису дословно наведени у техничкој спецификацији.

Изабрани понуђач наводи да је у потпуности поступио у складу са тачком 3.2.3. Тендерске документације, достављајући техничку спецификацију понуђених тонера потписану и овјерену од стране понуђача.

Истиче да је понудио **оригинални црни тонер Konica Minolta TN017 (A9K1130)**, те да је у техничкој спецификацији наведено да се ради о аутентичном ОЕМ тонеру намијењеном за уређај Konica Minolta AccurioPress 6120.

Наводи да су подаци које жалилац сматра недостајућим видљиви из понуде у цјелини, те да понуђени оригинални ОЕМ производ у потпуности испуњава све техничке захтјеве уговорног органа.

Увидом у тачку 2.1. Тендерске документације овај орган је утврдио да је за Лот 2 захтијеван **тонер Konica Minolta TN017 EU или еквивалент**, нето тежине 2.100 g, који омогућава висококвалитетан испис текста и фотографија резолуције 1200×4800 dpi, односно минимално 105.000 А4 страница са 5% покривености по боци. Даље је увидом у тачку 3.2.3. Тендерске документације утврђено да су понуђачи били обавезни доставити **техничку спецификацију понуђених тонера**, потписану и овјерену од стране понуђача.

Увидом у понуду изабраног понуђача овај орган је утврдио да је исти доставио прописану техничку спецификацију, потписану и овјерену од стране овлашћеног лица, у којој је навео да нуди **оригинални црни тонер Konica Minolta TN017 (A9K1130)**, те да се ради о **аутентичном OEM тонеру** намијењеном за уређај **Konica Minolta AccurioPress 6120**. Овај орган је утврдио да у достављеној техничкој спецификацији нису дословно наведени параметри који се односе на резолуцију штампе од 1200×4800 dpi, нити је изричито наведено да се капацитет од 105.000 отисака односи на А4 странице.

Међутим, овај орган је истовремено утврдио да жалилац није доставио ниједан доказ којим би учинио вјероватним да понуђени **оригинални OEM тонер Konica Minolta TN017 (A9K1130)** не посједује техничке карактеристике прописане Тендерском документацијом, нити да није компатибилан са уређајем за који је набавка расписана.

Овај орган налази да је овај жалбени навод **неоснован**. Наиме, неспорно је да достављена техничка спецификација не садржи дословно преписане све техничке параметре из тачке 2.1. Тендерске документације. Међутим, наведена околност сама по себи не представља доказ да понуђени производ не испуњава прописане техничке захтјеве. Из утврђеног чињеничног стања произлази да је изабрани понуђач понудио **оригинални OEM тонер Konica Minolta TN017 (A9K1130)**, односно управо производ који је Тендерском документацијом наведен као тражени производ, односно референтни производ за понуду еквивалента. Тиме је јасно идентификован предмет понуде, а жалилац није пружио ниједан доказ којим би довео у сумњу да тај оригинални производ не испуњава захтијеване техничке карактеристике.

Овај орган сматра да се оцјена понуде не може заснивати, искључиво на формалистичком приступу који би подразумијевао да сваки технички параметар мора бити дословно преписан у техничку спецификацију понуђача, без обзира што је понуђен оригинални OEM производ чије су техничке карактеристике одређене од стране произвођача. Одлучујуће је да ли је из садржаја понуде могуће поуздано утврдити који је производ понуђен и да ли постоји доказ да исти не испуњава прописане техничке захтјеве.

У конкретном случају, из понуде недвосмислено произлази да је понуђен оригинални тонер **Konica Minolta TN017 (A9K1130)** намијењен управо уређају који је предмет набавке, док жалилац није доказао да наведени производ не омогућава резолуцију штампе од 1200×4800 dpi, нити да нема капацитет од најмање 105.000 А4 страница са 5% покривености.

Овај орган при томе указује да је и у пракси овог органа и Суда Босне и Херцеговине прихваћен став да предност има **суштинска оцјена испуњености услова** у односу на искључиво формалистичко тумачење документације. Понуда се цијени према њеној стварној садржини и стварној усклађености са захтјевима Тендерске документације, а не према томе да ли су сви технички параметри дословно преписани у техничку

спецификацију. Формални пропусти који не доводе у питање идентитет понуђеног производа нити његову усклађеност са прописаним техничким захтјевима не могу представљати основ за оцјену понуде као неправилне.

Слиједом наведеног, жалбени навод се цијени као **неоснован**.

Жалилац у **петом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган поступио супротно члану 71. Закона о јавним набавкама БиХ, којим је прописано да је уговорни орган дужан да истовремено, а најкасније у року од седам дана од дана доношења одлуке, писмено обавијести кандидате, односно понуђаче који су благовремено поднијели захтјеве или понуде о одлукама донесеним у поступку јавне набавке. Жалилац наводи да је у конкретном случају Одлука о избору најповољнијег понуђача, заједно са записником о оцјени понуда, достављена искључиво путем електронске поште, те да такво поступање не представља уредно писмено обавјештавање у смислу Закона о јавним набавкама. Према мишљењу жалиоца, наведено представља повреду Закона као *lex specialis* прописа којим се уређују поступци јавних набавки, због чега је жалилац доведен у неравноправан положај и ускраћен за законито остваривање својих права у поступку.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да је тачком 1.2. Тендерске документације изричито прописано да се комуникација и размјена информација између уговорног органа и понуђача може вршити, између осталог, и путем електронске поште, те да је достављање Одлуке о избору на тај начин било у потпуности у складу са правилима поступка и одредбама Тендерске документације. Даље истиче да је неспорно да је жалилац благовремено запримио Одлуку о избору, што потврђује и чињеница да је жалбу изјавио у законом прописаном року. Стога сматра да жалилац није био лишен права на правни лијек, нити је претрпио било какву процесну штету. Уговорни орган закључује да у конкретном случају није дошло ни до повреде Закона о јавним набавкама, нити до повреде Тендерске документације, као ни до било какве штетне посљедице по права жалиоца.

Изабрани понуђач истиче да је и овај жалбени навод у цијелости неоснован. Наводи да, без обзира на начин достављања Одлуке о избору, жалилац није био онемогућен да користи право на правну заштиту, што потврђује чињеница да је благовремено изјавио жалбу. Сматра да жалилац није доказао постојање било какве повреде својих права нити било какве штетне посљедице која би могла утицати на законитост проведеног поступка.

Овај орган је жалбени навод испитао примјеном члана 71. Закона о јавним набавкама БиХ, којим је прописана обавеза уговорног органа да писмено обавијести кандидате и понуђаче о одлукама донесеним у поступку јавне набавке.

Овај орган је имао у виду и одредбу тачке 1.2. Тендерске документације, којом је прописано да се комуникација и размјена информација између уговорног органа и

понуђача може вршити путем поште, факса, непосредно, као и путем електронске поште.

Приликом оцјене основаности жалбеног навода овај орган је имао у виду и устаљену праксу и праксу Суда Босне и Херцеговине, према којој се евентуалне процесне неправилности цијене према томе да ли су имале стварни утицај на положај понуђача и могућност остваривања права на правну заштиту. Само формално одступање од начина поступања, које није довело до повреде права понуђача нити је утицало на исход поступка, не може представљати основ за поништавање одлуке уговорног органа.

Увидом у тачку 1.2. Тендерске документације овај орган је утврдио да је уговорни орган предвидио да се комуникација и размјена информација током поступка јавне набавке може вршити и путем електронске поште.

Даљим увидом у списе предмета утврђено је да је Одлука о избору најповољнијег понуђача, заједно са записником о оцјени понуда, достављена жалиоцу путем електронске поште.

Истовремено је утврђено да је жалилац наведену одлуку неспорно запримио, јер је против исте благовремено изјавио жалбу у законом прописаном року, што указује да је био упознат са садржајем одлуке и да је несметано искористио право на правну заштиту.

Овај орган је утврдио да жалилац у жалби није доказао, нити учинио вјероватним, да му је начин достављања Одлуке путем електронске поште онемогућио или отежао остваривање било којег права које му припада у поступку јавне набавке.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, овај орган налази да је овај жалбени навод **неоснован**.

Неспорно је да је Одлука о избору најповољнијег понуђача достављена жалиоцу путем електронске поште. Међутим, такав начин комуникације био је изричито предвиђен тачком 1.2. Тендерске документације, са којом су сви понуђачи били упознати приликом припреме и подношења понуда.

Осим тога, жалилац није доказао да је због начина достављања био доведен у неповољнији положај или да му је било ускраћено право на правну заштиту. Напротив, из списа предмета произлази да је Одлуку благовремено запримио и да је у законом прописаном року изјавио жалбу, што недвосмислено потврђује да је остварио сва процесна права која му припадају.

Овај орган указује да сврха одредбе члана 71. Закона није прописивање искључиво одређеног техничког начина достављања одлуке, већ обезбјеђивање да понуђачи буду благовремено упознати са донесеном одлуком и да им буде омогућено ефикасно

коришћење права на правну заштиту. У конкретном случају та сврха је у потпуности остварена.

Сагласно пракси овог органа и Суда Босне и Херцеговине, процесне неправилности могу бити од значаја само ако су имале стварни утицај на законитост поступка или су довеле до повреде права учесника у поступку. Будући да жалилац није доказао постојање било какве штетне посљедице, нити је начин достављања утицао на могућност изјављивања жалбе или остваривања других процесних права, Комисија налази да евентуална формална примједба на начин достављања не може бити основ за поништавање оспорене одлуке.

Слиједом наведеног, жалбени навод се оцијенила као **неоснован**.

Узимајући у обзир напријед утврђено чињенично стање, по оцјени овог органа уговорни орган је правилно цијенио садржај достављених доказа, те је жалба жалиоца неоснована у смислу одредбе члана 111. став (1) тачка ц) Закона о јавним набавкама и члана 228. став (1) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“, број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), одлучено је као у диспозитиву.

Чланом 108. став (6) Закона о јавним набавкама прописано је да је накнада за покретање жалбеног поступка неповратна у случају неосноване жалбе, те је захтјев за повратнакнаде одбијен као неоснован.

Обзиром да се жалба одбија као неоснована, одбија се и захтјев за надокнаду трошкова састава жалбе, у складу са чланом 105. став (1) Закона о управном поступку.

Упутство о правном лијеку: Ово рјешење је коначан управни акт. Против овог рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема истог. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Драган Билић

Доставити:

1. Жалилац
2. Уговорни орган
3. Изабрани понуђач
4. Евиденцији
5. а/а

